

ΚΑΡΔΙΕΣ ΑΠΟ ΛΑΧΤΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΙΣΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

— **Σ** ΓΑ. Μὴν τρέμης. Εἴμαστε τῶν τραγουδιῶν οἱ Μοῦρες.
Φτεροὶ ἁρμονίας φέρουμε στὰ ψυχομαχητιά.

Ἄγνάντια στὰ χαροπαλαίματα
Τὰ μουσικὰ ἀννῶνουμε παλάτια
Καὶ μὲ φιλιὰ σὰ ροδοστάματα
Γλυκὰ τὰ παραδίνουμε τὰ μάτια
Στὴν ἀξημέρωτη νυχτιά.
Φῶς καὶ φυτό, τὴν κάθε ὑπέριστη
Λαχτιάρα ποῦ ἐφεξε καὶ βλάστησε
Μέσ' στὴν καρδιά,
Κ' ἐπνίξε γύρω της καὶ θάμπωσε
Κάθε ἄλλο βλαστομάνημα,
Κάθε ἄλλη ἀστροφεγγιά,
Τὴ μιὰ λαχτιάρα τὴν ὑπέριστη,

Ἡ θάλασσα τοῦ Τίλοτε πρὸ τοῦ νὰ σὲ σκεπάσῃ,
Φτωχὴ ζωούλα ποῦ ἐξήσες καὶ τώρα σιγοσβεῖς,
Πιοτὸ σοῦ τὴν ἐκάμαμε
Στὸ διαμαντένιο τάσι
Τὸν οὐρανὸ σοῦ φέρουμε
Γιὰ νὰ τὸν πιῆς.

Ξένε, σκληρὰ σοῦ ἀυλάκωσε ὁ καιρὸς
τὰ μάγουλά σου,
Καὶ ἦσαι σὰ βράδι, ξένε, καὶ λαμποκοπῆς
Ἄπὸ τὸ χιόνι ἀπάνον στὰ μαλλιά σου.
Ξένε, ταραῖζει ὁ βόγγος σου,
Ξένε, σπαράζει τὸ ξεψύχισμά σου
Τοῦ ὕμνου μὲ τὰ χίλια στόματα
Ἡ γόησσα βρῦση
Ἄπὸ ποῖο στόμα της ποθεῖς
Νὰ σὲ ποτίσῃ;
Τοῦ κόσμου τὸ πολύβοο
Τραγοῦδι θέλεις;

Ἦ τὸ τραγούδι τῆς Ὀλύμπιας ὁμορφιάς
 Ποῦ λάμπει ἀθάνατη στὴν πέτρα τῆς Πεντέλης ;
 Τοῦ κάμπου θέλεις τοῦ κατάσπαρτου

Τὸ καταπράσινο τραγούδι ;

Ἦ τὸ τραγούδι τοῦ σπιτιοῦ τοῦ εἰρηνικοῦ,

Ἦ τὸ τραγούδι τῆς βροντῆς καὶ τῶν ἀνέμων ;

Ἦ τὸ τραγούδι τῆς κορφῆς ποῦ ξεχωρίζει,

Ἦ τὸ τραγούδι τῶν ἡρώων καὶ τῶν πολεμίων ;

Τὸ τραγούδι διψῆς τοῦ Ὠκεανοῦ,

Ἦ τὸ τραγούδι τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ ;

Μὴ θέλεις τὸ τραγούδι

Κάποιου παράδεισου ἀπὸ πέτρα,

Ἦ κάποιας γῆς ἀπὸ δῶ κάτου ;

Ἦ τὸ τραγούδι τῆς ζωῆς ;

Ἦ τὸ τραγούδι τοῦ θανάτου ;

— Τραγούδι τραγουδήστε μου χιλιотραγουδημένο
 Τραγούδι καὶ χιλιόκαλο

Μὲ τὸ πανάρχαιο τὸ βιολί τὸ μεταχειρισμένο,

Μὲ τὸ γλυκύτατο βιολί·

Τῆς νιότης τραγουδήστε μου τὸ ἀφρόντιστο τραγούδι,

Καὶ τὸ τραγούδι τῶν ὀλόχλωρων καρδιῶν·

Τὰ μάτια, ὦ Μοῖρες, κλείστε μου

Μὲ τὸ βιολί τῶν εἴκοσι χρόνων·.

(1902)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἐντὶ πάγου

Ἐντὶ νὰ ρίψετε ἐντὸς τοῦ ποτηρίου σας τεμάχιον πάγου, ὅστις δὲν εἶνε πάντοτε καθαρὸς, ἢ μπορεῖ δὲ νὰ περιέχῃ καὶ στοιχεῖα ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ὑγείαν, βυθίσατε τὰς φιάλας τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος ἐντὸς τοῦ ἐξῆς μίγματος : Εἰς δύο μέρη πάγου κοπανισμένου καὶ ἐν μέρος μαγειρικοῦ ἁλατος. Θὰ παραγάγετε θερμοκρασίαν 20 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν !

Κατὰ τῶν κωνώπων

Τοποθετήσατε εἰς τὸ δωμάτιόν σας ἓνα φανόν, τοῦ ὁποίου τὰς ὑέλους ἀλείφετε διὰ μέλιτος. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ ἐν τῷ δωματίῳ κωνῶνες θὰ προσκολληθοῦν ἐπ' αὐτῶν.